

Rättsövergrepp? I flera artiklar har GT skrivit om Almas och Endres kamp för att få tillbaka vårdnaden över sina tre barn som Götene kommun, på tveksamma grunder omhändertagit. Artiklarna har publicerats den 9, 10, 11, 12, 13 och 22 november.

Barnen i Götene

En man i Spånga trampade ihjäl sin treårige styvson – och dömdes häromdagen till tre och ett halvt år.

Alltför kort påföljd, tycker säkert du också. Men värre är förstås att inte omgivningen reagerade, innan det var för sent. Fastän folk såg att pojken till exempel ogärna ville gå med "pappan" hem från dagis.

En annan sexbarnsfar piskade, sparkade och utnyttjade barnen sexuellt i sju år. Längre trodde polisen mer på faderns nekande och fick inte fram bevis. Han fick till sist fem år. GT skrev om fallet i somras.

Det är oerhört viktigt att samhället reagerar med kraft när försvarslösa och rädda barn utsätts för övergrepp. Var det än sker, också inom familjen.

Svensk lag går långt och med rätta: Alla som jobbar med barn och ungdomar är skyldiga att kontakta socialtjänsten, när de misstänker att ett barn far illa.

Lagen säger också att barnens bästa går först. Barn ska ha rätt till god kontakt med föräldrar och nära släktingar. Men vi föräldrar har omvänt ingen rätt till våra barn.

GT har i flera dagar beskrivit ett omvänt fall, föräldrarna Endre och Almas kamp för sina tre barn som socialnämnden i Götene hållit tvångsplacerade och skilda åt i 15 månader.

Självklart lämnar ett sådant ingripande outplånliga spår hos föräldrarna, hos barnen och säkert också hos socialens personal. Ändå är de inte ovanliga. Varje år omhändertas cirka 10000 svenska barn och i Göteborg placeras 5-600 barn i fosterhem, oftast faktiskt med föräldrarnas samtycke. Bäst så.

I de flesta fall är omplaceringarna nödvändiga, barnen mår bättre några år efteråt, bevisar en – låt vara tolv år gammal – forskarrapport från Umeå universitet.

I några fall var ingripandet säkert också förhastat och gick fel. "En samlad bedömning...leder till slutsatsen att det numera inte finns tillräckligt stöd för att anse att de missförhållanden som låg till grund för tvångsvården överhuvudtaget förelegat," skriver länsrätten i sin "friande dom" om familjen i Götene.

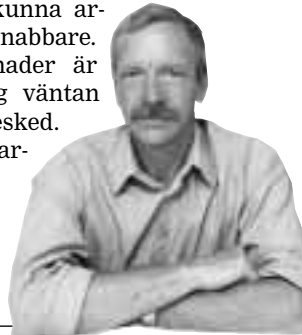
Problemet är att här råder sekre-

tess. Sanningen till 100 procent kan vi inte veta. Och det är bra, för att skydda de inblandade.

Men den som läst GT:s artiklar får ändå en fadd misstanke att vissa utlåtanden kan vara rafisgt gjorda och att vissa "experter" möjligen har kopplingar till vårdhem som gärna tar emot barnen. Det får bara inte vara sant!

Socialnämnderna agerar i sådana här fall både som förundersökningsledare och domare. Därför är det oerhört viktigt att de har tillräckliga resurser för att göra noggranna utredningar, så snabbt som möjligt.

I Götene bör kommunen nu rannsaka sina resurser. Även de granskande domstolarna, länsrätten och kammarrätten, måste kunna arbeta snabbare. 15 månader är för lång väntan på besked. För barnens skull.

Karl-Henrik Sax

031-725 90 15 karlhenrik.sax@gt.se

Hur länge till får Lundgren coacha?

Den kvart han hade på sig ägnade han åt att tala för euron och för ett svenskt Natomedlemskap.

Femton minuter **Bo Lundgren** framför ungdomer som nu har stämna i Göteborg.

– Han får prata om vad han vill. Syftet är att motivera för oss i ungdomsförbundet varför han val-

des, säger avgående Mufordföranden **Tove Lifvendahl**.

Efter nedergångsvalet har Lundgren och moderaterna städat ur den gamla bunkern. Ut med de gamla, och in med nya krafter.

I partistyrelsen sitter nu fem sextiotialister och en sjuttiotialist, och på de

tjänsterna som partisekreterare och chef för riksdagskansliet sitter två andra sextiotialister.

– **Det är som** i idrott. Man kan inte låta bli att byta ut spelare i laget, och man kan inte byta ut alla på en gång, förklarar Bo Lundgren.

Nej, och för att fortsätta

idrottsliknelsen: den tränare eller lagledare som inte lyckas bryta en nederlagssvit får gå.

Hade Lundgren varit tränare i allsvenskan han skulle har redan fått gå.

Hur stort tålamod visar den moderata klacken med en ledare som ägnar sin kvart åt självklarheter?

Nej-sidan går framåt. Gunnar Lund skyller på Jan O Karlssons pension. Det är rätt: EU:s stora egenförmåner försvagar ja-sidan.

DEBATT/SVENSK UTBILDNING

Bäst med olika fart i skolan

"Huvuduppgiften (...) är att förmedla kunskaper och skapa förutsättningar för att eleverna skall tillägna sig och utveckla kunskaper."

Så står det i LPF 94 §1.2. Detta är alltså ett av de grundläggande målen för gymnasieskolan. Men frågan är om skolan uppfyller målen.

Jag har tolv år i skolbänken bakom mig. Visst har lärarna gjort tappra och säkerligen ärliga försök att servera oss kunskapshungriga elever kunskaper, men jag har inte gått på många lektioner som har tillåtit mig att bara gapa och svälja för att gå vidare till nästa.

Oftast har det missats grovt. Kunskaperna har varit för lätta, alltså inte intressanta, eller så har de varit för svåra, alltså inte intressanta. Eller så har de rapats upp i sådan takt att jag inte har hunnit ta in och bearbeta den förra förrän nästa redan har kastats emot mig med följden att den inte har nått målet. Det har också hänt att läraren bara har snackat en massa skit för att sedan be oss elever att läsa in allt i boken.

Men, hur skall man kunna lösa problemet? Alla elever ligger ju inte på samma nivå, har inte samma intresse och förstår olika snabbt.

Ett sätt är ju att fortsätta på den gyllene medelvägen, att lägga undervisningen på en "lagom" nivå för att sedan hoppas att det alltid är någon som träffas mitt i prick. De som missar kunskaperna får stöd någon annanstans eller så hoppas man att de ändå har snappat upp tillräckligt, i utkanten av kunskapens strida ström, för att klara sig.

Jag tror inte riktigt på det systemet. Alla de som inte är just "rätt", de behöver ju antingen extra stöd eller så lämnas de vind för våg. Det vore bättre om undervisningen lades upp efter varje individ så att varje elev hade en egen personlig läroplan och metoder för lärandet.

Någon tycker kanske att det bästa sättet att lära sig engelska på är genom att titta på engelsk film och prata med engelska vänner över Internet.

Eller att lära sig samhällskunskap genom att praktisera på kommunen. Visst skulle det vara mer resurskrävande att ha en individualiserad skola, men jag tror att det skulle betala sig i längden. Både genom lägre arbetslöshet och färre som hamnar utanför samhällssystemet.

Som första steg tycker jag att det som standard på gymnasienivå borde finnas alternativ hastighet på kurserna. Till exempel en kurs som tar det lite lugnare, en som läser lite snabbare och en kurs där eleverna kan fördjupa sig om de vill.

Jag tror att många elever skulle få tillbaka viljan att lära om de kände att undervisningen fyllde deras behov, inte bara följde den gyllene medelvägen.

Johan Örneblad

Johan Örneblad sitter i Härrydas fullmäktige och är medlem i Liberala Ungdomsförbundet. Han tycker att skolan ska finnas till för eleverna och inte tvärt om.

Skriv kort – inte längre än 3 000 tecken. Vi förbehåller oss rätten att korta i artiklar. Adress: Debatt GT, Box 417, 401 26 Göteborg. E-mail: debatt@gt.se Fax: 031-725 92 14 Telefon: 031-725 90 00 OBS! Manus returneras ej!